

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 109:

Forslag til folketingsbeslutning om nedsættelse af vederlag for folkevalgte politikere m.v. (10 pct.s nedsættelse af vederlag, afskaffelse af folketingsvederlag til ministre, der ikke er folketingsmedlemmer, og afskaffelse af særpensioner).

Af Poulsgaard (FP) m.fl.
(Fremsat 14/2 85).

Formanden:

Må jeg bede om ro i salen! Mødet fortsætter.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Finansministeren (Palle Simonsen):

Beslutningsforslaget svarer nøje til det forslag, som fremskridtspartiet fremsatte sidste år og forrige år, hvor forslaget blev afvist af regeringen og stort set alle partier. Til forslagens pkt. 1 om, at vederlagene til ministre, folketingsmedlemmer, borgmestre og kommunale og amtskommunale udvalgsformænd nedsættes med 10 pct., skal jeg kun sige, at vederlagene til disse folkevalgte politikere jo reguleres efter samme regler som de for tjenestemandslønninger gældende.

Formanden:

Vi må have mere ro i salen, og det gælder både til højre og venstre.

Finansministeren (Palle Simonsen):

For så vidt angår vederlæggelsen af kommunalpolitikere kan jeg særligt henvise til indenrigsministerens besvarelse af spørgsmål nr. S 1621, stillet af folketingsmedlem hr. Poulsgaard den 31. august 1983. Politikeres vederlag følger den almindelige indkomstudvikling i samfundet, og der er efter regeringens opfattelse ikke fremlagt noget, der kan danne grundlag for en ændring af dette princip, ligesom der heller ikke kan være grundlag for en nedsættelse af vederlagene med 10 pct.

I pkt. 2 foreslås det som i de tidligere forslag, at ministre, der ikke er medlemmer af folketinget, ikke fremtidig til ministerlønnen

får et tillæg svarende til grundvederlaget til folketingsmedlemmerne.

Som nævnt ved de tidligere behandlinger af tilsvarende forslag kan der næppe drages en så skarp sondring mellem funktionen som folketingsmedlem og som minister, at det kan være rimeligt med en lønnedgang som den foreslåede.

En gennemførelse af fremskridtspartiets forslag vil nødvendiggøre en revision af ministervederlagets størrelse, der naturligvis altid kan diskuteres, men som – også set i sammenhæng med embedsmændenes lønniveau – klart er fastsat under hensyn til, at en minister typisk tillige oppebærer folketingsvederlag.

Pkt. 3 i beslutningsforslaget er en genfremsættelse i uændret form af det i folketinget i 1982 afviste forslag om, at folkevalgte ikke skal have anden alderspension end den almindelige folkepension. Også det afviser vi, og jeg skal til slut sige, at regeringen således ikke kan støtte nogen af de elementer, der er indbygget i fremskridtspartiets forslag.

J. K. Hansen (S):

For syvogtyvende gang – for nu at blive i fremskridtspartiets egen sprogbrug – har hr. Poulsgaard fremsat sit forslag om nedsættelse af vederlaget for folkevalgte politikere, og eftersom forslagens tekst også denne gang er en direkte afskrift af tidligere fremsatte forslag, skal jeg ikke bruge folketingets tid på at kommentere denne, men henvise til, hvad vor ordfører har sagt ved tidligere lejligheder.

Men jeg skal tilføje, at alle i dette ting jo ved, at hr. Poulsgaard og hans fremskridtsparti har én hensigt med forslaget, nemlig at slå politisk mønt af det og på en utiltalende måde i befolkningens øjne nedgøre det arbejde, folkevalgte politikere udfører. Det står vi i socialdemokratiet selvfølgelig ikke model til, og det gør befolkningen heller ikke. De har for længst luret hr. Poulsgaards og hans partifællers metoder til at hente billige politiske stik hjem.

Karen Thurøe Hansen (KF):

Man plejer at sige, at alle gode gange er tre. Det er fremskridtspartiet ikke tilfreds med, så for fjerde gang fremsætter de dette forslag i omtrent enslydende form.